

Arrest

nr. 303 406 van 19 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53-55
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DENUTTE, loco advocaat B. DHONDT, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 13 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 januari 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 14 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en op 30 september 2005 geboren te zijn in het dorp Baro in het district Rodat in de provincie Nangarhar. U woonde er samen met uw ouders en uw drie broers en vijf

zussen. Uw hebt nog een broer, S.M. (...), die sinds 20 december 2018 de subsidiaire beschermingsstatus heeft in België. In uw dorp ging u naar school tot aan de middag. In de namiddag ging u met uw ezel en koe naar buiten en bracht u eten naar uw vader die aan het werk was in de stenenfabriek in Tor Baba, een deel van uw dorp. U spendeerde elke dag uw namiddag in de stenenfabriek en hielp uw vader met zand aanbrengen en poetsen.

Op een dag was u op weg naar huis toen u plots twee talibanleden zag lopen in uw straat. De deur van uw huis stond open en ze liepen naar binnen. Plots zag u ook de lokale politie voorbij lopen en ze vroegen u of u gezien had waar de strijders naartoe waren gegaan. U vertelde hen dat ze uw huis binnen gingen en de politie ging er achteraan. Eén van de twee werd gearresteerd en de andere kon ontsnappen. Degene die gearresteerd werd gaf u de schuld van de arrestatie door te zeggen dat u hem had aangewezen. De politie zei daarop dat u niet bang hoeft te zijn omdat ze de persoon gearresteerd hadden. De volgende nacht kwam het talibanlid dat ontsnapt was samen met een andere strijder naar uw woning. Ze klopten op de deur en vroegen uw vader waar u was omdat u hen aan de autoriteiten had verraden. Uw moeder overhoorde het gesprek en zei dat u zich moest verstoppen in één van jullie twee ovens. U kroop erin en uw moeder legde iets over u zodat ze u niet zouden zien. De taliban kwamen binnen, doorzochten heel het huis, maar konden u niet vinden. Ze zeiden dat ze de avond erna gingen terugkomen en dat als u er dan niet zou zijn uw vader al wel wist wat ze met hem gingen doen. De volgende dag stuurde uw vader u naar uw maternale oom die uw vertrek uit het land regelde.

Ongeveer drie maanden na uw vertrek uit het land kreeg uw familie een brief waarin stond dat u hun strijder had overgeleverd aan de autoriteiten en dat u nu bijgevolg aan hun moest worden overgeleverd. Later kreeg uw familie nog een brief maar u weet niet wat erin stond en kan die niet voorleggen omdat uw vader hem kapot scheurde.

Ondertussen is het talibanlid dat in die periode gearresteerd werd vrijgelaten doordat de taliban in augustus 2021 in Afghanistan de macht overnam. Sinds zijn vrijlating komt deze persoon soms bij uw ouders thuis om te vragen waar u bent en te zeggen dat u zich moet melden. Als u zou moeten terugkeren naar Afghanistan vreest u door dit lid van de taliban gedood te worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara en een dreigbrief van de taliban. In uw dossier zitten ook documenten die aantonen dat u met het vliegtuig van Bulgarije naar België werd overgebracht in het kader van hereniging met uw broer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermings-status u niet kan worden toegekend. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die u zou ervaren hebben met de taliban en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Afghanistan.

Om te beginnen wordt vastgesteld dat er twijfels rijzen bij uw vermeende levensomstandigheden in Afghanistan. Zo verklaarde u dat uw vader in een stenenfabriek in Baro werkte en dat u hem dagelijks ging helpen. Het is dan ook opmerkelijk dat u niet kan uitleggen hoe lang deze stenen in de oven moeten. U verklaart dat door te zeggen dat u 'gewoon naar uw vader ging, maar nooit in de oven ging'. Het is echter moeilijk in te beelden dat u geen idee zou hebben hoe deze stenen gemaakt worden als dit het hoofdberoep van uw vader was en u elke dag naar de fabriek ging om hem te helpen (CGVS, p. 8). Verder zijn ook uw verklaringen over uw familiaal netwerk in Afghanistan beknopt. Zo zegt u dat uw vader twee broers en twee zussen heeft in hetzelfde dorp maar kan u niet zeggen wat hun werk is. Ook uw moeder zou broers en zussen in hetzelfde dorp hebben, maar ook over hun leefomstandigheden kan u niets zeggen. U zegt dat u het niet weet omdat u hen niet vaak zag en u klein was en buiten speelde met andere kinderen (CGVS, p. 9). Gezien het belang van het gemeenschapsleven in Afghanistan doen uw beknopte verklaringen echter vermoeden dat u geen waarheidsgetrouw beeld geeft van uw netwerk aldaar.

Bovenal blijkt dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven niet aannemelijk zijn. Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat de taliban u verantwoordelijk houdt voor het verraden van twee van hun leden.

Om te beginnen is het weinig aannemelijk dat twee vluchtende talibanleden die door de politie achtervolgd werden uw huis zouden inlopen omdat de deur toevallig open stond. Verder is het evenmin aannemelijk dat deze leden in hun vlucht de tijd zouden hebben gehad om door te hebben dat de politie u vroeg waar ze waren en u hen verraden zou hebben (CGVS, p. 10). Zeker aangezien u zelf aangeeft dat ze binnen waren en waarschijnlijk niet eens konden horen dat u met de politie sprak (CGVS, p. 14).

Voorts is ook de verdere verloop van uw verhaal doorvlochten met onaannemelijkheden en onlogische elementen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid ervan.

Zo zou de taliban de volgende dag naar uw huis zijn gekomen. Daarbij is het moeilijk in te beelden dat u op de luttele minuten die u had voor ze binnen kwamen tijd zou hebben gehad om u te verstoppen in één van jullie twee ovens (CGVS, p. 10). Vervolgens is het ook onaannemelijk dat de taliban jullie volledige woning doorzocht zou hebben en toevallig niet in de oven zou gekeken hebben waar u in zat. Uw verklaring dat die oven in de hoek gelegen was en niemand eraan zou denken daar te kijken is onvoldoende sterk om deze vastgestelde eigenaardigheid te verklaren (CGVS, p. 15). Na een dreiging aan uw vaders adres, namelijk dat hij wel wist wat ze met hem zouden doen als u er de volgende dag niet was, zouden ze vertrokken zijn (CGVS, p. 10, p. 15). Tot op heden woont uw vader echter met de rest van het gezin nog in jullie woning in het dorp. Dat dit de huidige situatie van uw familie zou zijn doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees. Het beeld dat u schetst van de levensbedreigende situatie waarin u en uw familie zich zouden bevinden komt immers niet overeen met het feit dat de rest van uw gezin tot op heden zonder noemenswaardige problemen in jullie woning in het dorp woont.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan uw problemen met de taliban, is het ook niet geloofwaardig dat een talibanlid tot op heden dagelijks of wekelijks bij uw ouders aan de deur staat. Volgens u zijn de problemen voor uw familie groter zijn geworden sinds de taliban de macht overnam en Aziz, het gearresteerde talibanlid, werd vrijgelaten. U zegt dat hij ermee dreigt uw vader te slaan als hij u niet aan hen geeft. Daarop wordt u gevraagd wat uw vader dan doet en stelt u opnieuw hypothetisch dat als hij u niet naar hen zou brengen, ze hem dat zouden zeggen. Daarop vraagt de protection officer wat u bedoelt, namelijk of uw vader dan geslagen wordt, aangezien u er niet bent. U antwoordt daarop door te zeggen dat ze naar u komen vragen en niets anders (CGVS, p. 16). Het is dan ook opmerkelijk dat, mocht de taliban effectief al die dreigementen aan het adres van uw vader geuit hebben, ze niet meer tegen uw familie zouden ondernemen. Bovendien lijkt dit ook een heel inefficiënte manier van werken, aangezien de taliban op die manier veel tijd zouden verspillen terwijl u er toch niet bent. Het enige wat ze volgens u doen is namelijk naar u en uw broer komen vragen (CGVS, p. 15).

Bovendien zou uw familie al eerder problemen hebben gehad met de taliban in uw regio van herkomst. Zo zegt u dat een lid van de taliban vroeger met uw zus wilde trouwen. Uw vader zou dit geweigerd hebben waarna de taliban hun aandacht gericht zouden hebben op uw oudere broer en eisten dat hij zich bij hen zou voegen. Uw vader gehoorzaamde opnieuw niet en stuurde uw broer naar België. Er dient in dit verband opgemerkt dat er destijds geen geloof werd gehecht aan deze door uw broer naar voor gebrachte vluchtmotieven. Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid nog verder ondermijnd.

Tot slot zegt u nog dat dat u niet terug kan omdat u hier vrijheid hebt en dat u in Afghanistan de dingen die u hier in uw leven doet niet zou kunnen doen (CGVS, p. 16).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de

negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Gevraagd welke dingen u zou moeten laten bij terugkeer zegt u dat u hier films kan kijken, muziek kan luisteren en juwelen om uw nek kan dragen. Daarnaast kan u hier uw haar en baard dragen zoals u wil (CGVS, p. 16-17). U heeft echter niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U ging er tot aan uw vertrek naar school en hebt nog regelmatig contact met uw familie (CGVS, p. 4, p. 8). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en

targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging

die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername

heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande. U identiteitsgegevens en de familieband met uw broer staan in deze beslissing niet ter discussie. Betreffende de dreigbrief van de taliban dient er op gewezen te worden dat uit de informatie van het CGVS blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Wijdverspreide corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken maken dat zowel in Afghanistan als in het buitenland Afghaanse identiteits- en andere (officiële) documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten verworven zijn. Veel valse Afghaanse documenten zijn bovendien, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en van artikel 10, lid 3, b) van richtlijn 2013/32/EU, van de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst gaat verzoeker in op de feiten die zich hebben voorgedaan voor zijn vertrek. Hij geeft hierbij aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vervolgens bespreekt verzoeker op omstandige wijze de verplichtingen van de asiel-instanties qua onderzoek waarbij hij ingaat op de samenwerkingsplicht. Verder wijst hij op het tekort aan informatie en kaart hij op omvattende wijze het algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan aan alsook het gebrek aan informatie om te kunnen inschatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren. Daarnaast bespreekt hij op theoretische wijze de inschatting van verweerder en de bronnen waarop hij zich beroept om de risico's voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen. Vervolgens wordt in het verzoekschrift op omstandige wijze ingegaan op indicaties dat terugkeerders uit het Westen vervolging of ernstige schade riskeren, waarbij een bespreking volgt van het talibanbestuur op zich en de implicaties voor Afghaanse burgers. Verzoeker gaat in op de kwalificatie van de vrees en behandeling voor terugkeerders uit Europa en voor personen die onder het dagelijkse bewind van de taliban leven. Ook mogelijke stigmatisering, discriminatie en sociale uitsluiting worden aangeraakt.

Voorts bespreekt verzoeker risicoverhogende parameters voor terugkeerders uit het Westen volgens EEUA waarbij hij toelicht:

“Verwerende partij geeft aan dat in navolging van de EUAA richtlijnen van april 2022 er weliswaar met een aantal risicobepalende omstandigheden rekening moet worden gehouden, maar laat het vervolgens volledig na om dit ook te doen. Nochtans zijn er een aantal elementen die maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een terugkeer, indien we de parameters van EUAA toepassen:

- Het gebied van herkomst, waarbij er volgens EUAA een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtoen afkomstig uit Baro, gelegen in het district Rodat, hetgeen ruraal gebied is waar enkel Pashtunen wonen, in de provincie Nangarhar 291.

Het district van verzoeker, Rodat, bevindt zich in een gebied waar jihadisten al jaren sterk staan. Rodats ligging maakt ook dat het district te maken krijgt met verschillende groeperingen en conflicten op haar territorium:

(...)

In verzoekers district kwam vanaf de zomer 2015 ISKP aan de macht, en het vormde steeds de uitvalsbasis voor de terroristische organisatie:

(...)

Ook blijkt dat de aanwezigheid van jihadistische groeperingen een impact heeft op het religieuze leven van de inwoners van het district Rodat²⁹⁵:

(...)

Daarbovenop komt verzoeker uit de provincie Nangarhar, waarbij Uw Raad reeds eerder oordeelde dat dit een element eigen aan de persoon is waarbij rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging omwille van verwestering. Uw Raad verwees daarbij naar het feit dat er in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de Taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan, en het Haqqani-netwerk (hoewel dit laatste netwerk in heel Afghanistan aanwezig is, en sleutelposities binnen de Taliban in handen heeft – zie supra) (RvV arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022). Vanaf begin of midden 2020 nam de aanwezigheid van ISKP in Nangarhar weer toe.²⁹⁶ Door de terugtrekking van buitenlandse troepen waarvan de eerdere maatregelen ter bestrijding van terrorisme de activiteiten van ISKP in Afghanistan hadden beperkt, melden observatoren een heropleving van ISKP.²⁹⁷ Verzoeker dient bijgevolg bij een terugkeer niet enkel de Taliban te vrezen, maar ook ISKP, die historisch gezien steeds sterk stond in zijn regio, die kan rekenen op lokale steun van dorpen in verzoekers district door gelijkgezinden ('villages with a dominant ISKP mindset'), die na de machtsovername door de Taliban in het algemeen een heropleving meemaken én die zeer actief zijn in specifiek verzoekers district en omgeving. Gezien het feit dat ISKP een jihad voert tegen het Westen, en men in verzoekers dorp zijn jarenlange afwezigheid zeker zal merken, is het risico groot dat verzoeker het slachtoffer van vervolging of ernstige schade zal worden.

- De leeftijd bij vertrek: verzoeker was 14 jaar oud bij zijn vlucht uit Afghanistan. Hij was net 15 jaar geworden toen hij in Europa, meer bepaald Griekenland, aankwam. Verzoeker heeft dus een belangrijk deel van zijn vormende jaren en ontwikkeling als minderjarige weg uit de Afghaanse context en in Europa doorgemaakt. Als minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht zullen brengen in het traditionele Afghanistan.

- De duur van het verblijf in een westers land: verzoeker is al 3 jaar weg uit Afghanistan. Van die 3 jaar bevindt hij zich al zeker 2 jaar in Europa. Verzoeker is België binnengekomen op 6 september 2021 wat maakt dat hij al ruim anderhalf jaar in België woont. Hij kwam aan in België op 15-jarige leeftijd en is nu 17 jaar.

- Conservatieve omgeving: verzoeker komt uit een district waar ISKP vanaf de beginfase voet aan de grond heeft gekregen, daar jarenlang aanwezig is geweest (zelfs op momenten dat de organisatie in de meeste andere districten van Nangarhar werd teruggedrongen), én waar ideologisch gelijkgezinden wonen. Daarnaast blijkt er ook een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn.²⁹⁸ Deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, houden er een meer radicale interpretatie van de Islam op na. Binnen de Salafistische stroming van de Islam zijn er sterke anti-Westerse tendensen.²⁹⁹

Het Afghan Analyst Network (een bron die ook EUAA gebruikt) bevestigt dat er een significante aanwezigheid van salafisten is in verzoekers provincie: "(...) En

(...)

Het rapport geeft aan dat de salafisten een aanzienlijk deel uitmaken van het religieuze landschap in onder meer verzoekers provincie Nangarhar, en invloed hebben in de plaatselijke gemeenschappen.³⁰¹ Toen ISKP opkwam, hebben de meeste van deze lokale salafisten in Nangarhar zich aangesloten bij ISKP:

(...)

Het feit dat deze salafisten zich in de ideologie van ISKP kunnen vinden samen met het gegeven dat deze salafistische gemeenschappen in verzoekers regio geen marginaal fenomeen zijn maar invloed uitoefenen op de lokale gemeenschappen, toont het uiterst conservatieve karakter van de lokale gemeenschappen in verzoekers regio van herkomst. Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook ISKP én ideologisch gelijkgezinden (die niet noodzakelijk lid zijn van ISKP) aanwezig zijn, en waar bovenop ook een Salafistische gemeenschap woont (die niet noodzakelijk ISKP steunt, maar waar anti-Westerse overtuigingen sterk aanwezig zijn), verhoogt het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant. Het feit dat al deze groeperingen onderling niet overweg kunnen is hierbij niet relevant. Hetgeen hen verbindt is hun afkeer van het Westen.

Verzoeker loopt school in het GO! Atheneum Hoboken in gemengde groepen (stuk 5). Uit een verklaring van één van de leerkrachten van verzoeker, blijkt dat hij een bijzonder aangename leerling is die hard werkt, sociaal is, zeer zelden afwezig is en inzet op zijn integratie in de Belgische samenleving, aangemoedigd door zijn broer. Verzoeker toont een open attitude en wil zich ten volle integreren (stuk 4):

“[N.] heeft nooit ruzie met anderen, hij is vriendelijk en behulpzaam, en is sociaal tegenover alle anderen.”

“Bij elk oudercontact dat ik heb gehad met hem en zijn broer blijkt ook dat zij beiden het heel belangrijk vinden dat hij gaat werken. Zijn broer, die hier al werkt, benadrukt dat het goed zou zijn voor zijn Nederlands en om mensen te leren kennen in België. Zij beiden zijn zich dus ten volle bewust van het nut en de noodzaak van degelijke integratie.”

Verzoeker volgt lessen in gemengde – en dus met vrouwelijke medestudenten – groepen, leert Nederlands, toont een wil om zich te integreren, werkt actief aan zijn integratie en heeft ook de intentie te gaan werken waar hij opnieuw hoogstwaarschijnlijk vrouwelijke collega's zal hebben. Allemaal zaken die hem tegengeworpen kunnen worden door de Taliban en waarmee hij bestempeld zal kunnen worden als een ongelovige die Europese gewoontes heeft overgenomen.

Niet alleen verblijft hij in Europa, hij verblijft bij zijn oudere broer die een zorgfunctie op zich neemt, een voorbeeldfunctie heeft en een verantwoordelijkheid tegenover zijn jongere broer draagt. Verzoekers broer is op 13 mei 2018 uit Afghanistan vertrokken, heeft op 13 juli 2018 een verzoek tot internationale bescherming ingediend in België en heeft hier subsidiaire bescherming gekregen. Verzoekers broer is dus al bijna 5 jaar geleden uit Afghanistan vertrokken en leeft ook al bijna 5 jaar in Europa. Daarnaast valt hij onder het profiel van “ongelovige” die zich probeerde te onttrekken aan het talibanregime, zie eerdere theoretische uiteenzetting hierover. Dit is dan net de persoon die een belangrijke voorbeeldfunctie heeft ten aanzien van verzoeker en momenteel de voornaamste zorg voor hem draagt. Ook dit brengt een extra risico voor verzoeker zelf mee in hoe hij gepercipieerd zal worden door de Taliban (en andere groeperingen) bij terugkeer naar Afghanistan: beïnvloed door zijn verwesterde broer die hem aanspoort Europese gewoontes over te nemen en deel te maken van de Europees-Belgische samenleving. Verzoeker, die Afghanistan verliet vooraleer het in handen kwam van de Taliban, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn oorspronkelijke regio van herkomst de Taliban-normen concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter

wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. Verwerende partij levert hierover geen enkele informatie, en negeert deze parameter.

Verzoeker weet in het bijzonder niet wat van hem verwacht wordt bij terugkeer naar Afghanistan. Hij is hoegenaamd niet in staat om te beseffen hoe hij zelf ‘anders’ is dan vroeger, of zelfs ‘anders’ dan de ‘andere’ bevolking in Afghanistan. Dit terwijl de straffen op de normafwijking bijzonder ernstig zijn. Hij is zich gelet op de lange tijd dat hij reeds weg is uit Afghanistan en gelet op zijn profiel en zijn huidige gewoontes onvoldoende bewust van de regels waarvan afdwinging meedogenloos is.

De (al dan niet onbewuste) aanpassing aan de westerse cultuur zal het voor verzoeker bijzonder moeilijk maken om te aarden in Afghanistan, en daardoor zal de Afghaanse gemeenschap en Taliban zich afvragen of hij niet ‘besmet’ is geraakt door het verblijf in het westen.

Verzoeker loopt een bijzonder groot risico dat hij onder de aandacht van de Taliban komt, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap.

Verzoeker zal er als man ook op moeten toezien dat vrouwelijke familieleden het huis niet zonder begeleider verlaten en ‘correct’ bedekt zijn. Dit wil zeggen dat hij op straffe van mensenrechten-schendingen door de Taliban als mannelijk familielid, de rechten van zijn vrouwelijke familieleden moet schenden, een bijzonder ernstige inbreuk op zijn integriteit. Verwerende partij heeft niet bevraagd hoe verzoeker hier tegenover staat.

Als verzoeker terug zou keren dan zal hij effectief ondervraagd worden door de Taliban, ISKP of salafisten uit zijn regio naar de redenen van zijn vertrek, naar waar hij verbleven heeft, naar zijn gedrag, naar zijn geloof, en zal zijn gsm gecontroleerd worden door de Taliban. Verzoeker loopt een reëel risico op vervolging en op een vernederende en onmenselijke behandeling bij terugkeer naar Afghanistan.

In hoofde van verzoeker kunnen een aantal individuele omstandigheden worden waargenomen, die, wanneer cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen.

Het CGVS heeft het risico op ernstige schade voor verzoeker als terugkeerder uit Europa niet onderzocht in het kader van artikel 3 EVRM of artikel 48/4, §2, onder b) van de Vreemdelingenwet.

In Sufi en Elmi gaat het om de striktheid van de restricties die zijn ingevoerd en de zwaarte van de straffen die het gevolg kunnen zijn van het niet naleven van de restricties. Toegepast op Afghanistan, gaat het er om dat Afghaanse burgers die na enige tijd terugkeren naar Afghanistan niet bekend zijn met de strikte sociale normen die nu door de Taliban worden opgelegd in het hele land en onbewust, per ongeluk, deze normen kunnen overtreden. Het gaat hier niet om de mogelijkheid om zich terug aan te passen aan een bepaalde kledingstijl of muziekkeuze, maar het hebben van een accent, manier van groeten, in de ogen kijken, handgebaren, manier van stappen, niet weten welke papieren je moet laten zien, onwennig zijn, etc. Deze onbewuste ‘karakteristieken’ kunnen ervoor zorgen dat een terugkerende verzoeker direct onder de aandacht komt van de Taliban. Wanneer dit gebeurt, bestaat er een risico dat zij direct gestraft worden en deze straffen kunnen de vorm aannemen van een onmenselijke behandeling. Deze risico's kunnen zich direct bij aankomst op de luchthaven in Kabul al voor doen, immers de Taliban controleert de luchthaven (al weten we niet

precies hoe). Daarnaast kunnen personen gestopt worden bij een van de vele checkpoints die door de Taliban zijn opgericht o.a. met het doel ervoor te zorgen dat de sociale normen worden nageleefd. Het is moeilijk met enige zekerheid te voorspellen wat er precies zal gebeuren als men onder de aandacht komt van de Taliban wegens het niet naleven van de regels, onder andere omwille van de willekeur. Maar in navolging van de redenering van het EHRM in Sufi en Elmi kan er worden gewezen op het feit dat de besluiten uitgevaardigd door het 'Ministry for the Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (hierna MPVPV) opzettelijk vaag zijn en voor interpretatie en misbruik vatbaar, de handhaving van de normen lijkt dan ook momenteel nog regionaal en lokaal te verschillen. Dat maakt het nog moeilijker voor personen om 'het spel te spelen' tijdens hun reis door Afghanistan. Het UNAMA meldt wel dat het MPVPV steeds actiever wordt. Het is daarom zeer aannemelijk dat er in de toekomst nog meer restricties zullen worden uitgevaardigd, dat ook de handhaving van deze restricties misschien wel uniformer maar vooral ook nog strenger zal worden. Bovendien mag de informatie niet genegeerd worden die laat zien dat Afghaanse burgers zwaar bestraft kunnen worden voor 'kleine overtredingen'. Zo zijn er mensen geslagen omdat ze niet zouden zijn gaan bidden, geïnterviewd en gestenigd omwille van gestelde buitenechtelijke relaties en worden mensen beschoten bij checkpoints omwille van het feit dat ze niet tijdig gestopt zouden zijn (zie specifiek par 276 van Sufi and Elmi). Deze bestraffingen zijn zo ernstig dat ze onder de reikwijdte van het verbod op foltering vallen. Verzoeker heeft geen recente leefervaring onder de Taliban en zal, anders dan in Sufi and Elmi, aan de luchthaven zelf al identificeerbaar zijn als terugkeerder, en bij ondervraging zal direct duidelijk worden dat verzoeker in België asiel heeft aangevraagd en werd afgewezen. Het risico op mishandeling hierbij werd niet onderzocht door verwerende partij terwijl het de crux uitmaakt van de beschermingsnood. [...]"

Verzoeker gaat in op zijn cumulatief risicoprofiel. Tot slot bespreekt hij de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Doorheen zijn verzoekschrift citeert verzoeker fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en rechtspraak van de Raad.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken voor:

- "2. E-mailuitwisseling tussen P. Heyvaert en T. Ruttig;
3. UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
4. Verklaring leerkracht;
5. Foto's klas;"

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 10 augustus 2023 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij voegt hierbij de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 23 september 2022 toe en verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023;
- EUAA "*Afghanistan: Security Situation*" van augustus 2022;
- COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidssituatie*" van 5 mei 2022;
- EASO "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- EUAA "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report "*Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- UNAMA "*Impact of improvised explosive devices on civilians in Afghanistan*" van juni 2023.

3.2. Op 9 augustus 2023 maakt verzoeker overeenkomstig voormeld artikel een eerste aanvullende nota over, waarbij hij onder meer ingaat op de onmogelijkheid om reisdocumenten te verkrijgen en de risico's die ermee gepaard gaan en bijkomende bewijzen voorlegt over zijn leven en activiteiten in België.

Verzoeker voegt volgende stukken toe ter staving van het voorgaande:

- "1. Verklaring dhr. R.M., voormalig klastitularis en huidig vervolgschoolchoach verzoeker;
2. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken;
3. Standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door de Afghaanse ambassade;
4. Attest van de Afghaanse Ambassade;
5. Briefwisseling met de DVZ;

6. Verklaring M.S., broer verzoeker;
7. Foto's verzoeker"

Verzoeker haalt ook nog aanvullende landeninformatie aan, waarvan hij de weblinks toevoegt, met name :

- weblink naar UNHCR *"Guidance note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan (update I)"* van februari 2023;
- weblink naar OHCHR, Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGOs preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts, 30 december 2022;
- weblink naar K. Clarke, 'Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates', Afghan Analyst Network, April 2023 en SIGAR, 2023 High Risk list;
- weblink naar United Nations Security General: The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, 27 February 2023;
- weblink naar UNAMA, Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023, 9 May 2023;
- weblink naar UNAMA, Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan, May 2023;
- weblink naar Afghan Analyst Network, Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan, 8 mei 2023.

3.3. Op 13 augustus 2023 maakt verzoeker een tweede aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

1. verklaring van zijn voogd D.H. van 9 augustus 2023;
2. verklaring van zijn begeleider pleegzorg S.H.

3.4. Op 15 augustus 2023 maakt verzoeker een derde aanvullende nota over met volgende stukken:

1. Loonfiches verzoekers broer stad Antwerpen;
2. Foto's verzoekers broer met collega's

3.5. Op 15 november maakt verzoeker een vierde aanvullende nota over waarbij hij verwijst naar volgende elementen:

- weblink naar UNAMA, Treatment of detainees in Afghanistan, September 2023;
- arrest C-151/22 van 21 september 2023 van het Hof van Justitie;
- weblink naar UN Algemene Vergadering, *"Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett"*, 11 Oct 2023, waarbij verzoeker stelt: *"Het rapport van 11 oktober 2023 opgesteld door Afghanistan-expert en Speciale rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Afghanistan Richard Bennett⁴ concludeert dat de ontkenning van fundamentele mensenrechten en vrijheden in Afghanistan blijft toenemen nu de feitelijke Taliban-autoriteiten hun inspanningen intensiveren om de samenleving te "zuiveren" en te regeren volgens hun versie van de sharia en de Afghaanse traditie."*

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegings-dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijs-materiaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Geneve tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van boven-bedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift onder meer dat hij in België is toegekomen als minderjarige en wijst op zijn verblijf alhier, waar hij een belangrijk deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht. Verzoekers vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (een gepercipieerde) verwestering.

5.2. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering en/of wegens verblijf in het buitenland of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, Migracijos departamentas, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip ‘politieke overtuiging’ vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met de vraag of die overtuiging – vanwege de mate waarin ze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), pt. 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die zijn gebaseerd op een godsdienstige overtuiging of daardoor worden bepaald (artikel 48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan het begrip ‘godsdienst’ moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestand-delen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 63 en HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, pt. 78). Het begrip ‘godsdienst’, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin HvJ 29 mei 2018, C-426/16, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a., pt. 44 en HvJ 10 juli 2018, C-25/17, Jehovan todistajat, pt. 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormen bij de beoordeling van het gevaar waaraan deze verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de hen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van hen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45).

Er kan, gelet op de relevante rechtspraak van het Hof en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "*Afghanistan Country Focus*", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-facto-talibanregering, evenals de provinciale de-facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die, onder meer, een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buiten-echtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit

verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatie-technologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de 'geloofsethiek en denkwijze' van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen. Bronnen geven tevens aan dat individuen die worden gezien als 'verwesterd', kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen' (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen 'die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden', dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die 'verwesterd' zijn, of als 'verwesterd' worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in

westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn. Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, het beroep van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *"Country Guidance"* wordt gesteld dat vervolging in Afghanistan van personen die onder voormelde risicoprofielen vallen kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Gelet op wat voorafgaat kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.4. De bovenstaande elementen in acht genomen, wordt vastgesteld dat personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd, evenals personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, risicoprofielen vormen, waarbij in het kader van een risicoanalyse rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren van het individuele geval. Het is hierbij van belang dat alle individuele elementen worden beoordeeld vanuit de context van het huidige Afghanistan, onder talibanbewind.

De toekomstgerichte beoordeling die is vereist bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming impliceert immers dat verzoekers vervolgingsvrees wordt beoordeeld vanuit de nieuwe (machts)dynamiek die in Afghanistan is ontstaan na de machtsovername. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd kan worden aangenomen.

5.5. In deze zaak blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker, die is geboren in september 2005, Afghanistan in maart 2020 op veertienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij vervolgens anderhalf jaar onderweg was en via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland en Bulgarije naar België reisde waar hij op 13 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende toen hij nog net vijftien jaar oud was. Verzoeker kreeg toen, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Hij werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord op 16 februari 2022 (vragenlijst CGVS; verklaring DVZ). Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS vond plaats op 11 januari 2023. De bestreden beslissing dateert van 14 februari 2023. Verzoeker werd meerderjarig gedurende de beroepsprocedure (2023). Hij was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de asielpprocedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was bijgevolg het principe van het hoger belang van het kind een element dat mee in rekening diende te worden genomen.

Momenteel is verzoeker net achttien jaar oud, is hij vier jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft hij meer dan tweeënhalf jaar in België.

Er wordt erkend dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan in maart 2020 op veertienjarige leeftijd al deels was gevormd naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen. Evenwel heeft hij ook een heel belangrijk en cruciaal deel van zijn vormende jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, buiten Afghanistan en in Europa, een westerse samenleving, doorgebracht.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud haalde verzoeker aan dat hij gewend is aan de vrijheid hier, waar hij kan doen wat hij wil, zoals naar school gaan, met meisjes praten, muziek luisteren en films zien. Hij wees op de vrijheid wat betreft haar- en baardstijl alsook het dragen van juwelen. Hij stipte tevens aan dat hij gewend is aan het leven hier en hier is geïntegreerd (NPO, p. 16).

Volgens de bestreden beslissing heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Door te verwijzen naar muziek, films, haar, baard en juwelen heeft verzoeker niet aangetoond dat hij dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken en dat hij bij een terugkeer naar dat land aldaar niet zou kunnen aarden en zijn leven er niet zou kunnen opnemen of uitbouwen. Daarbij wordt gewezen op het feit dat verzoeker tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan verbleef en een zekere maturiteit had en was gevormd naar Afgaanse normen en waarden, dat hij er naar school ging en nog regelmatig contact heeft met zijn familie, zodat niet kan worden aangenomen dat hij totaal vervreemd is van de Afgaanse waarden en normen, of dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota deze analyse en wijst daarbij op het bestaan van een aantal risicobepalende omstandigheden.

Waar de verwerende partij ter terechtzitting meent dat verzoekers verwestering reeds voldoende werd beoordeeld in de bestreden beslissing, benadrukt de Raad dat de beoordeling van verzoekers aangehaalde vrees om als verwesterd beschouwd te worden, is gebaseerd op zijn verklaringen tijdens een persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 11 januari 2023, waarbij toen geen documenten voorlagen met betrekking tot zijn traject in België.

De verplichting om een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, impliceert dat de Raad zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft genomen (HvJ 5 juli 2018, C-585/16, Alheto, punten 106-113).

Verder wordt nogmaals verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt dat, wat de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' betreft, dit begrip ruim moet worden uitgelegd, dat niet is vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en dat de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging zwaarder doorweegt dan de persoonlijke motieven van de verzoeker.

In dit verband wordt vastgesteld dat verzoeker bij het verzoekschrift en zijn aanvullende nota's een aantal documenten neerlegt over zijn persoonlijke ontwikkeling en activiteiten sinds zijn aankomst als niet begeleide minderjarige in België. Daar het gaat om verschillende stukken alsook getuigenissen afkomstig van personen met uiteenlopende profielen die de omstandigheden van zijn verblijf in België schetsen, kan hieraan bewijswaarde worden toegekend.

Wat betreft het traject en de activiteiten van verzoeker sinds zijn aankomst in België, blijkt uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, de stukken van het rechtsplegingsdossier (verzoekschrift en aanvullende nota's) en zijn verklaringen ter zitting onder meer dat hij goed Nederlands spreekt, hier naar school gaat, deelneemt aan het maatschappelijk leven in België en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur.

De voorgelegde stukken en de verklaringen ter terechtzitting geven aan dat verzoeker twee jaar OKAN-onderwijs heeft gevolgd in het GO! Atheneum in Hoboken, dat hij nu in een schakelklas zit om vanaf januari 2024 over te stappen naar het vierde middelbaar, richting verzorging, in het bijzonder bejaardenzorg. In het kader daarvan zal verzoeker een stage in de zorgsector ondernemen; hij wil graag verpleger worden.

De voorgelegde stukken die verband houden met verzoekers schooltraject getuigen van zijn inzet op vlak van studies, werkdoelen en het zich productief willen bezighouden, zoals hierna zal blijken.

Zijn leerkracht deelt in een brief van 14 maart 2023 mee dat verzoeker, die weinig onderwijs heeft genoten in Afghanistan, zowel in de klas als thuis extra heeft moeten werken, wat hij ook heeft gedaan. Zijn attitude, zowel wat betreft zijn schoolwerk als ten aanzien van klasgenoten en leraars wordt onberispelijk genoemd; zijn open en sociale houding wordt benadrukt (verzoekschrift, stuk 4).

De voogd bevestigt in zijn brief van 9 augustus 2023 dat verzoeker zijn best doet op school en positieve feedback heeft ontvangen over zijn toewijding en enthousiasme. Verzoeker ambieert een toekomst in de zorgsector en heeft het voornemen om via deeltijds onderwijs zorgkunde te studeren en dit om uiting te geven aan zijn wens om een positieve bijdrage te leveren aan de Belgische samenleving (derde aanvullende nota verzoeker, stuk 1). De pleegzorgbegeleider deelt mee dat verzoekers leraren sinds het begin van zijn schoolcarrière zeer positief zijn over zijn houding, leergierigheid en sociale vaardigheden ten opzichte van zijn klasgenoten. Zijn resultaten zijn bovengemiddeld en hij wordt over het algemeen zeer gewaardeerd op school (derde aanvullende nota verzoeker, stuk 2). De voormalige klastitularis van verzoekers OKAN-klas; tevens zijn huidige vervolgschoolcoach, benadrukt in een brief van 2 april 2023 het indrukwekkend parcours dat verzoeker heeft afgelegd; hij omschrijft verzoeker als respectvol, beleefd en positief ingesteld, iemand die alle extra leerkansen met beide handen aanneemt, iemand bij wie medeleerlingen steun vinden tijdens het moeilijke traject dat ze samen afleggen. Daardoor heeft verzoeker zich vlot weten te integreren in de OKAN-afdeling en hoopt hij dat verzoeker zijn droom om verpleger te worden weet waar te maken (eerste

aanvullende nota, stuk 1). Verzoekers broer bevestigt dat verzoeker erg gemotiveerd is om te leren en positieve feedback krijgt van zijn leerkrachten (eerste aanvullende nota verzoeker, stuk 6). Uit de foto's waarop verzoeker te zien is op school en tijdens diverse activiteiten blijkt dat hij in een gemengde klasgroep zit (verzoekschrift, stuk 5 en eerste aanvullende nota verzoeker, stuk 7).

Verzoekers voogd meldt dat verzoeker, naast zijn schoolprestaties, ook actief heeft deelgenomen aan diverse buitenschoolse activiteiten in een vriendengroep waar Nederlands de voertaal is. Zijn pleegzorg-begeleider en broer delen mee dat verzoeker in zijn vrije tijd vijf keer per week met vrienden van de OKAN-klas naar de sportschool gaat, wat ook blijkt uit de foto's die verzoeker neerlegt (eerste aanvullende nota, 7). Deze vrienden hebben allemaal verschillende achtergronden, waardoor de voertaal Nederlands is. Verder is verzoeker, volgens de pleegzorgbegeleider en zijn broer, op zoek naar een vakantiebaan als zinvolle besteding van zijn vrije tijd, daar hij geen interesse heeft om rond te hangen op pleintjes of thuis voor de televisie te zitten. De pleegzorgbegeleider getuigt dat verzoeker altijd respect toont voor zowel vrouwelijke als mannelijke hulpverleners en klasgenoten. Hij wordt een voorbeeldfiguur genoemd. Uit verschillende foto's die verzoeker bij zijn eerste aanvullende nota voegt (stuk 7) blijkt verder dat verzoeker met vrienden bezienswaardigheden bezoekt in Antwerpen, Brussel, Luik en aan zee.

Ten slotte heeft verzoeker nog een broer in België, aan wie in 2018 de subsidiaire bescherming werd verleend. Uit het verzoekschrift en de aanvullende nota's blijkt dat deze broer uitstekend Nederlands spreekt, werkt bij de stad Antwerpen en dat hij een cruciale schakel vormt in het integratieproces en het dagelijkse leven van verzoeker. Op 1 januari 2022 werd het traject gestart om verzoekers broer officieel als verzoekers pleegouder te erkennen. De pleegzorgbegeleider die verzoeker en zijn broer in dit traject bijstaat, getuigt in haar brief dat zijn broer het erg belangrijk vond dat verzoeker snel Nederlands zou leren, zodat hij zijn diploma kan halen en een goede baan kan vinden in België. Ook verzoekers leerkracht deelt mee dat verzoeker en zijn broer zich ten volle bewust zijn van het nut en de noodzaak van een degelijke integratie. In de brief van verzoekers broer van 11 juli 2023, die is opgesteld in vlekkeloos Nederlands, verklaart deze broer dat hij in de keuken van een administratief gebouw van de stad Antwerpen werkt, vijf dagen per week (zie vierde aanvullende nota verzoeker, loonfiches en foto's van broer). Hij combineert dit met keukenwerk in een restaurant verderop in zijn straat. In beide jobs werkt verzoekers broer zowel met Belgen als niet-Belgen. Hij heeft een multiculturele vriendengroep. Verzoekers broer geeft aan dat hij en zijn broer niet regelmatig naar de moskee gaan, dat het kapsel van verzoeker zou worden afgekeurd alsook de muziek die ze dagelijks beluisteren. De broer verklaart geen alcohol te drinken maar af en toe wel sisha te roken en benadrukt dat hij en verzoeker een actief geïntegreerd leven in België leiden.

Zo uit voorgaande elementen niet zonder meer kan worden besloten dat verzoeker is verwesterd en westerse/Europese waarden en normen heeft overgenomen, stelt de Raad vast dat hij door zijn actieve participatie wordt ondergedompeld in de Belgische samenleving en daarbij onvermijdelijk in contact gekomen met een westerse/Europese manier van leven en onmiskenbaar wordt geconfronteerd met opvattingen, gedragingen, normen en waarden die door de taliban als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd en die – in feite – de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid. Dat deze blootstelling plaatsvond tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als tiener en adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en opvattingen, is van bijzonder belang. De jaren van adolescentie vormen immers een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Op basis van de voorgelegde stukken kan worden aangenomen dat verzoekers integratie in de Belgische samenleving is versneld door de invloed, aanwezigheid en betrokkenheid van zijn broer in zijn opvoeding. Verzoekers broer verblijft immers reeds sinds 2018 in België en neemt volop deel aan de Belgische samenleving waardoor verzoeker op de kennis, hulp en het netwerk van zijn broer kan steunen om te navigeren in de Belgische samenleving en zich sneller aan te passen aan de Belgische waarden en normen. Er kan bijgevolg redelijkerwijze worden aangenomen dat dit alles een impact heeft gehad op zijn (sociale) ontwikkeling als minderjarige en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit in casu voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn vrijetijdsbesteding, diverse sociale contacten, het zich eigen maken van één van de landstalen en tevens de invloed en betrokkenheid van zijn broer zoals hierboven uiteengezet. Gelet op verzoekers actieve deelname en blootstelling aan de Belgische samenleving is het aannemelijk dat hij zich bewust en onbewust 'westerse'/Europese gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt.

Daarbij blijkt ook dat verzoeker geen problemen heeft om gezag te aanvaarden van vrouwelijke leerkrachten en begeleiders en bewust kiest voor de opleiding verzorging, met name bejaardenzorg, waarbij hij aangeeft later aan de slag te willen gaan als verpleger. Dit is een keuze die afwijkt van wat gangbaar is voor jonge mannen in de traditionele patriarchale Afghaanse cultuur en al zeker in de huidige context van een strikt conservatieve en extreem patriarchale samenleving onder het taliban-regime. Door deze keuze geeft verzoeker, minstens impliciet, blijk van een zekere openheid ten aanzien van 'westerse', in casu Belgische en

Europese, waarden en normen, waarbij een strikte scheiding tussen mannen en vrouwen alsook traditionele genderrollen voor hem niet (langer) aan de orde zijn.

Verzoeker is aldus tijdens een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden, normen en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving, omdat ze haaks staan op het gedachtegoed van de taliban of als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn plaats van herkomst, een dorp in de provincie Nangarhar, zal opvallen in de lokale gemeenschap en door de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (in casu: Europese) waarden in belangrijke mate verhoogt.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de strikte ideologie van de taliban en de daaruit volgende zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door hen zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is. Er kan niet worden uitgesloten dat verzoeker, gelet op zijn loskoppeling van het traditionele genderverwachtingspatroon voor Afghaanse mannen, zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, een aantal 'westerse'/Europese gedragingen, opvattingen en kenmerken die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich er zelfs niet van bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan de verstrengde regelgeving binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het talibanregime eveneens werden aangescherpt. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker, die in maart 2020 als veertienjarige uit Afghanistan is vertrokken, bijna twee jaar voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021, grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, te meer daar hij hiermee niet vertrouwd is. Dat verzoeker afkomstig is uit een dorp in de provincie Nangarhar waar ook de taliban actief waren, doet hierover niet anders denken. Sinds de machtsovername werden deze regels en normen door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd, zoals blijkt uit de voorliggende landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Ze weerspiegelen dan ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarmee verzoeker is opgegroeid. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker Pashtou is en afkomstig is uit het dorp Baro, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een dorp in een rurale omgeving. Volgens de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier vormt de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en Islamic State Khorosan Province (ISKP) (COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022)*" van 23 september 2022, p. 5). Naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e taliban Pakistan, is in de provincie Nangarhar ook ISKP zeer sterk aanwezig en recent ook het Haqqani-netwerk. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische groepering die hevig is gekant tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan in casu eveneens als een risicoverhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op wat hierboven werd vastgesteld met betrekking tot zijn profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als niet-islamitisch zal worden gezien (EUAA "*Afghanistan: security situation*", augustus 2022, p. 156-162; EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 136-138).

Er wordt ook nog benadrukt dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dus makkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd. De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 63-65).

Hierbij kan geen abstractie worden gemaakt van het gegeven dat verzoekers broer reeds sinds 2018 in een westers/Europees land verblijft, hetgeen de zichtbaarheid van verzoeker en de bijhorende risico's bij terugkeer naar zijn dorp verhoogt.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, is de Raad van oordeel dat, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij, hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Gelet op zijn vertrek uit zijn dorp op veertienjarige leeftijd, de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds maart 2020, zijn verblijf in België als niet-begeleide minderjarige sinds september 2021 en zijn sociale ontwikkeling in Europa tijdens cruciale en vormende jaren, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker, zelfs indien hij met behulp van zijn familiaal netwerk aldaar inspanningen zou doen om zich aan te passen aan de heersende normen in zijn regio van herkomst, in geval van terugkeer aldaar riskeert een politieke of religieuze overtuiging te worden wordt toegedicht door de taliban, dan wel ISKP of andere gewapende groeperingen die nog steeds aanwezig zijn in Nangarhar. Bovendien kan ook niet worden uitgesloten dat hij in geval van terugkeer door de eigen gemeenschap kritisch zal worden bekeken en mogelijk zal worden geconfronteerd met stigmatisering en discriminatie omwille van zijn verblijf in Europa.

Het is niet mogelijk om met enige zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die worden beschouwd als verwesterd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en het specifieke profiel van verzoeker, de verschillende stukken in het rechtsplegingsdossier en zijn verklaringen ter terechtzitting, cumulatief beoordeeld in het licht van de voorhanden zijnde landeninformatie over de huidige Afghaanse context onder het talibanregime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan hebben verlaten betreft, kan in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging of godsdienst. De Raad herinnert eraan dat een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, immers ook kan worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* (p. 147) bijgetreden, met name dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan zou worden beschuldigd. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 148-149).

5.5. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven en stukken, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES